

Te mianki POW i Związku Strzeleckiego. Brała udział w 1918 roku w obronie Lwowa. Uczestniczyła w bitwie nad Wisłą w 1920 roku, a następnie w 1921 roku w Trzecim Powstaniu Śląskim.

W okresie II Rzeczypospolitej była harcerką, brała czynny udział w organizowaniu Przynależności Wojskowego Kobiet oraz w szkoleniu dziewcząt przygotowując je do służby obronnej kraju. Po ukończeniu Wydziału Chemii na Politechnice Warszawskiej oraz Wydziału Pedagogiki na Uniwersytecie Warszawskim rozpoczęła w 1930 roku pracę nauczycielską w Grodnie: w gimnazjum im. Stefana Batorego, w gimnazjum im. Marii Skłodowskiej-Curie oraz w Państwowej Żeńskiej Szkole Handlowej. W okresie końcowym, przed wtargnięciem bolszewików do Grodna we wrześniu 1939 roku, była dyrektorem Zespołu Szkół Zawodowych.

Brała udział w obronie Grodna, za co została aresztowana przez NKWD i poddana ostremu śledztwu początkowo w więzieniu w Grodnie a następnie w Mińsku. W czerwcu

1941 roku, podczas ewakuacji więźniów mohylewskim traktem śmierci, zdołała uciec spod sowieckiej "opieki".

Po powrocie do Warszawy rozpoczęła pracę w ZWZ. Otrzymała przydział do komórki wojskowego wywiadu w Mińsku dowodzonej przez Józefa Świdę ps. "Justyn". Od marca 1942 roku, po aresztowaniu "Justyna" przez Niemców podczas jego podróży do Warszawy, otrzymała nominację na szefa tej akowskiej placówki.

Po wejściu wojsk sowieckich do Mińska została 25 lipca 1944 r. aresztowana przez NKWD i skazana na 25 lat ciężkich syberyjskich łagrów. Z Kołymy powróciła do Kraju w 1957 roku.

W latach 1957-1982 pracowała na Politechnice Warszawskiej na stanowisku starszego kustosa dyplomowanego Biblioteki Głównej. Wiele czasu poświęcała pracy społecznej. Była przewodniczącą Komisji Historii Kobiet w Walce o Niepodległość przy TMH. Współtworzyła "Słownik uczestniczek walki o niepodległość Polski". Jest autorką niezwykłej o wielkiej wartości historycznej książki autobiograficznej "JEŚLI ZAPOMNĘ O NICH...". Do końca życia niosła pomoc Polakom na Wschodzie.

Płk. Grażyna Lipińska, członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręgu Nowogródzkiego, została odznaczona Srebrnym oraz Złotym Krzyżem Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Krzyżem za Obronę Lwowa, Krzyżem Grodzieńskim, Krzyżem Niepodległości, Medalem X-lecia Niepodległości, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Armii Krajowej, Medalem Wojska, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, medalem "Polonia Mater Nostra Est" oraz wieloma innymi medalami i dznaczeniami. Zmarła dnia 30 listopada 1995 roku w Warszawie. Została pochowana dnia 7 grudnia po uroczystej Mszy św. w kościele pod wezwaniem św. Katarzyny na miejscowym cmentarzu.

~~Nad grobem dzielnej obrończyni Ojczyzny pochylili się sztandary akowskie, a wśród nich sztandar Okręgu Nowogródzkiego AK. Słowa pożegnania w imieniu Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej oraz w imieniu Środowiska Nowogródzkiego wygłosił kol. Stanisław Karolkiewicz ps. SZCZĘSNY.~~